

Maatschappelijk verantwoorde informatievoorziening en IT

*Meer dan alleen
maar groene IT*

Organisaties zijn steeds meer bezig met duurzaamheid en maatschappelijk verantwoord ondernemen (mvo). De auteurs gaan in op de vraag welke bijdrage IT-organisaties kunnen leveren aan het mvo-beleid van hun klantorganisaties. Dit doen ze aan de hand van de draft van de ISO 26000-norm, getiteld 'Guidance on social responsibility', die naar verwachting in het najaar van 2010 in een definitieve versie beschikbaar komt.

René Visser en Machteld Meijer

In toenemende mate zijn bedrijven bezig met duurzaamheid en maatschappelijk verantwoord ondernemen. Een aantal maatschappelijke ontwikkelingen is daar debet aan:

- de zorgen over klimaatverandering als gevolg van het zogenaamde broeikaseffect;
- de snelheid waarmee dankzij internet informatie over het gedrag van bedrijven en overheden zich verspreidt, waardoor vervolgens heel snel de publieke opinie zich kan keren tegen bepaalde plannen en handelingen van de betreffende bedrijven en overheden;
- het besef dat veel grondstoffen een eindig karakter hebben, waardoor binnen enkele generaties grote problemen kunnen ontstaan op onder meer het vlak van de energievoorziening;
- de zorg over mensenrechtensituaties;
- de toegenomen zorg over het milieu, bijvoorbeeld over afnemende biodiversiteit, vervuiling en ontbossing.

Deze ontwikkelingen hebben er onder andere toe geleid dat er vanuit de overheid in toenemende mate sprake is van wet- en regelgeving op het

vlak van maatschappelijk verantwoord ondernemen (mvo) en duurzaamheid.

In dit artikel gaan we in op de vraag welke bijdrage IT-organisaties kunnen leveren aan het mvo-beleid van hun klantorganisaties. In de IT-wereld is het begrip 'Green IT', of 'groene IT', in zwang geraakt. Bij Green IT staan met name de milieuen klimateffecten van het IT-gebruik centraal: hoe valt het energieverbruik en daarmee de CO₂-uitstoot terug te dringen en hoe kan worden voorkomen dat giftige afvalstoffen in het milieu terechtkomen? De maatschappelijke verantwoordelijkheid van IT-organisaties en de bijdrage die zij op dit vlak aan hun klantorganisaties kunnen leveren, gaat echter verder dan alleen deze duurzaamheidsonderwerpen. Er zijn de afgelopen tien jaar stapels boeken en artikelen geschreven over maatschappelijk verantwoord ondernemen, waardoor het niet heel eenvoudig is om door alle bomen het bos nog te zien. Gelukkig is er een ISO-norm, ISO/DIS 26000, op komst¹ die duidelijk maakt waar sociale verantwoordelijkheid van organisaties precies over gaat en eenduidige definities geeft voor de kernbegrippen.

1. De ISO 26000-norm is nog alleen in een draftversie beschikbaar. Als de draftversie in februari een tweederde meerderheid krijgt van de 79 landen met stemrecht, dan volgt naar verwachting in het najaar van 2010 de formele publicatie van de norm.

Samenvatting

Maatschappelijk verantwoord ondernemen wordt steeds belangrijker voor organisaties. De ISO 26000-norm geeft praktische richtlijnen om hier invulling aan te geven. Manieren waarop IT-organisaties kunnen bijdragen aan het mvo-beleid van hun klantorganisaties zijn bijvoorbeeld het verlagen van het energiegebruik van de datacentra, offshoring, klantgerichte en gemakkelijk uitbreidbare applicaties en efficiënte en effectieve gegevensopslag.

Mvo volgens ISO 26000

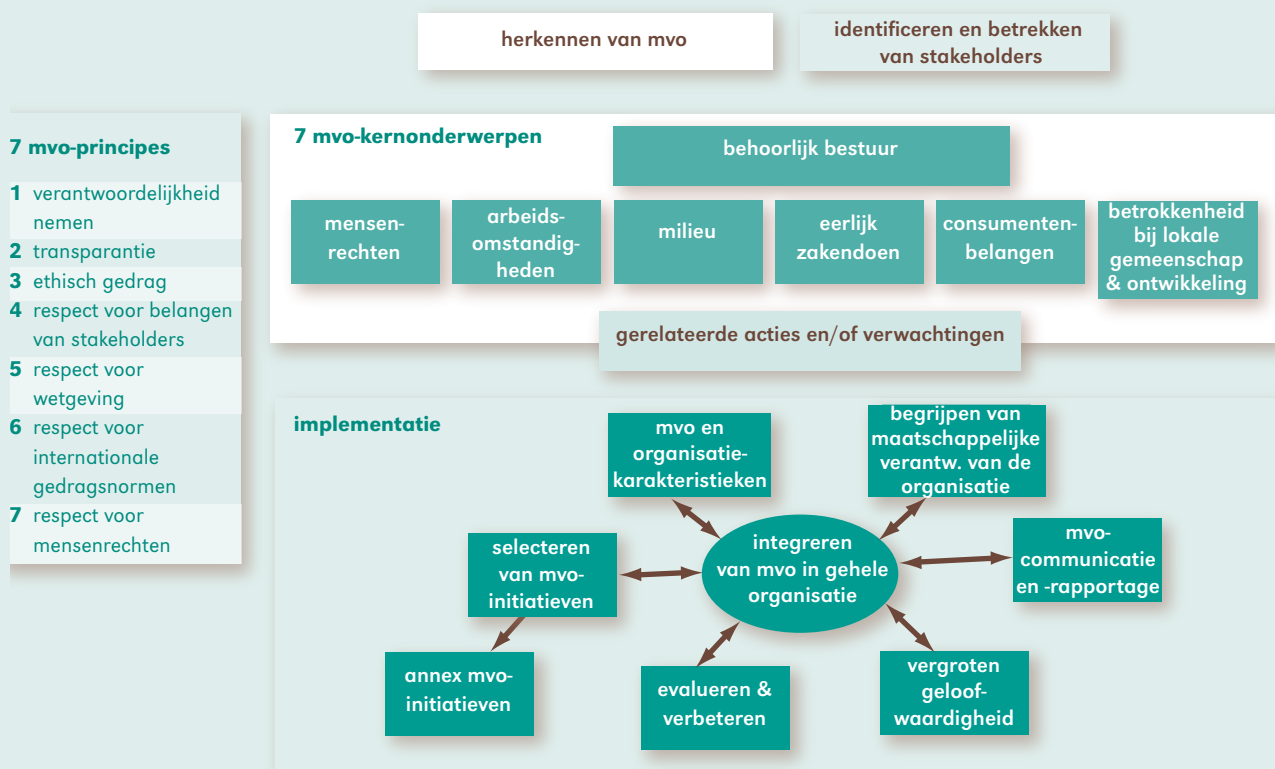
De titel van deze norm is 'Guidance on social responsibility'. De norm is niet alleen bedoeld voor bedrijven, maar geeft richtlijnen voor alle mogelijke organisaties. Het gaat in deze norm uitdrukkelijk om richtlijnen; certificering op basis van deze norm is dus niet mogelijk. Sociale verantwoordelijkheid is volgens ISO 26000 *de verantwoordelijkheid van een organisatie voor de gevolgen van haar beslissingen en activiteiten voor de maatschappij en het milieu door middel van transparant en ethisch verantwoord gedrag dat:*

- *bijdraagt aan duurzame ontwikkeling met inbegrip van de gezondheid en het welzijn van de maatschappij;*
- *rekening houdt met de verwachtingen van de belanghebbenden (stakeholders).*

Een belangrijk kernbegrip in deze definitie is *duurzame ontwikkeling*. In ISO 26000 wordt daar de definitie van de Brundtland-verklaring² voor gebruikt: *Duurzame ontwikkeling is ontwikkeling waarmee voorzien wordt in de behoeften van dit moment zonder daardoor de mogelijkheden van toekomstige generaties om in hun behoeften te voorzien aan te tasten.*

2. Het Brundtland-rapport, dat is de naam waaronder het rapport *Our common future* uit 1987 bekend is geworden. Het rapport is geschreven door de World Commission on Environment and Development (WCED). De populaire naam verwijst naar de voorzitter van de commissie, de toenmalige Noorse premier Gro Harlem Brundtland. De

voornaamste conclusie van het rapport was dat de belangrijkste mondiale milieuproblemen het gevolg waren van de armoede in het ene deel van de wereld en de niet-duurzame consumptie en productie van het andere deel van de wereld. Het rapport riep voor het eerst op tot duurzame ontwikkeling.

Figuur 1. Overzicht van ISO 26000 (draft)

In de ISO 26000-norm worden zeven principes genoemd die essentieel zijn om invulling te geven aan mvo:

- verantwoordelijkheid nemen;
- transparantie;
- ethisch gedrag;
- respect voor stakeholdersbelangen;
- respect voor de wetgeving;
- respect voor internationale gedragsnormen en respect voor mensenrechten.

Deze principes behoren dus integraal deel uit te maken van het waardesysteem van een organisatie en dienen richting te geven aan het gedrag van de medewerkers. Deze begrippen worden overigens ook weer stuk voor stuk eenduidig gedefinieerd in de norm. De norm laat het niet bij het aangeven van deze principes, maar werkt in zeven kernonderwerpen nader uit hoe deze principes kunnen worden toegepast (zie figuur 1). De kernonderwerpen waar het bij maatschappelijk verantwoord handelen op basis van ISO 26000 om gaat zijn achtereenvolgens:

- behoorlijk bestuur (*organizational governance*);
- mensenrechten;
- arbeidsomstandigheden;
- milieu;
- eerlijk zakendoen;
- consumentenbelangen;
- betrokkenheid bij de lokale gemeenschap en de ontwikkeling daarvan.

Aan de slag met ISO 26000

De zeven onderwerpen zoals uitgewerkt in de ISO 26000-norm geven de volgende handvatten voor de IT-manager.³

Behoorlijk bestuur (*organizational governance*)

Het begrip 'behoorlijk bestuur' staat ook wel bekend als 'organizational governance'. Bij dit onderwerp gaat het om de wijze waarop binnen een organisatie besluiten worden genomen en uitgevoerd om de doelen van de organisatie te realiseren. Maatschappelijk verantwoord handelen moet op alle niveaus in de organisatie geïntegreerd zijn, van visie en strategie tot en met het dagelijkse operationele handelen. Daarmee stelt effectief 'behoorlijk bestuur' volgens ISO 26000 een organi-

satie in staat op de andere (zes) kernonderwerpen actie te ondernemen en alle (zeven) principes te implementeren.

Voor een interne IT-organisatie is het van belang dat ze in staat is de mvo-doelen van de business door te vertalen naar strategie en beleid van de eigen (IT-)organisatie. Als de klantorganisatie zich bijvoorbeeld tot doel heeft gesteld om binnen een beperkt aantal jaren klimaatneutraal te zijn, dan heeft dat de nodige gevolgen voor de IT-organisatie. Al was het alleen maar omdat een substantieel deel van de energierekening op het conto van de IT-organisatie valt te schrijven. Voor externe IT-providers geldt dat zij in toenemende mate bij aanvragen en aanbestedingen moeten aangeven wat hun mvo-beleid is en hoe ze dat in de praktijk brengen. Zowel interne als externe IT-organisaties moeten daarom in staat zijn een antwoord te geven op vragen als deze:

1. Zijn in de missie, visie en strategie mvo-gerelateerde onderdelen of doelstellingen opgenomen en is er een mvo-beleid vastgelegd met duidelijke doelen, richtlijnen en toekenning van verantwoordelijkheden en bevoegdheden?
2. Zijn er performance-indicatoren voor het mvo-beleid vastgesteld en beschreven en wordt er aan de hand van deze indicatoren op regelmatige basis gerapporteerd aan het verantwoordelijke management, de klantorganisatie(s) en de externe omgeving?

Mensenrechten

Mensenrechten gelden voor alle mensen, ongeacht ras, sekse, origine, kleur, taal, religie, politieke mening of status. De rechten zijn universeel en moeten overal worden toegepast. In de norm wordt aangegeven dat organisaties de verantwoordelijkheid hebben om de mensenrechten te respecteren, zoals die onder meer in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens zijn vastgelegd. Organisaties zouden tevens binnen de eigen invloedssfeer een bijdrage moeten leveren aan het daadwerkelijk in de praktijk brengen van de mensenrechten.

De kernvragen waarvoor men met betrekking tot dit onderwerp komt te staan zijn:

1. Koopt de organisatie belangrijke hoeveelheden grondstoffen of producten van leveranciers uit derdewereldlanden of besteedt de organisatie belangrijke hoeveelheden werk uit aan dergelijke bedrijven? Hanteert de organisatie dan richtlijnen voor deze leveranciers of onderaannemers op het gebied van naleving van mensen- en fundamentele arbeidsrechten?

3. De korte beschrijvingen aan het begin van elk onderwerp zijn mede gebaseerd op *Berghenegouwen* (2008).

2. Zijn er maatregelen getroffen of is er beleid ontwikkeld gericht op het creëren van gelijke kansen voor iedereen (ongeacht sekse, afkomst, leeftijd, eventuele handicap e.d.) en van voldoende diversiteit binnen de organisatie?

In het geval van offshoring, zoals naar India en China, en nearshoring naar landen in Oost-Europa is er sprake van mogelijke risicosituaties op het vlak van de mensenrechten. Deze risico's zouden dus vooraf goed in kaart moeten worden gebracht in combinatie met een adequaat monitorsysteem.

Arbeidsomstandigheden

Bij het onderwerp arbeidsomstandigheden gaat het om principes als het recht van iedereen om een inkomen te verdienen door middel van zelfgekozen werk en het recht op arbeidsomstandigheden die niet ten koste gaan van de gezondheid.

De kernvragen bij dit onderwerp zijn:

1. Wordt ervoor gezorgd dat de verschillende van toepassing zijnde arbeidswetten op een correcte wijze worden nageleefd? Daarbij moet onder andere worden gedacht aan de Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet), de Arbeidstijdenwet, de Wet arbeid en zorg, de Wet op de ondernemingsraden (WOR), de Wet aanpassing arbeidsduur (WAA) en de verschillende wetten met betrekking tot gelijke behandeling.
2. Is er sprake van een geldige cao en wordt ervoor gezorgd dat de verschillende van toepassing zijnde bepalingen op een correcte wijze worden nageleefd?
3. Is er een opleidingsbeleid met een geoordeeld opleidingsbudget?
4. Wordt er werk uitbesteed? Indien dat het geval is, is er dan een check op de arbeidsomstandigheden bij de organisaties aan wie het werk is uitbesteed?

Voor dit onderwerp geeft de Social Accountability 8000 (SA 8000)-norm extra handvatten. Deze norm stelt eisen als: een minimale leeftijd van 15 jaar voor werknemers; geen gedwongen arbeid; gemiddelde werkweek niet langer dan 48 uur; vrijheid van vakbondsvereniging en collectieve onderhandeling; veilige en gezonde werkomgeving. Deze norm is voortgekomen uit de arbeidssituaties in de textielindustrie, waarvan het leeuwendeel van de productie in ontwikkelingslanden plaatsvindt. Maar ook in de Nederlandse situatie blijkt deze norm relevant te zijn.

Vanuit de IT kan een bijdrage op het gebied van arbeidsomstandigheden bij de afnemer, met name

de veilige en gezonde werkomgeving, worden geleverd door:

- goede userinterfaces te ontwikkelen;
- bewust niet-geautomatiseerde stappen in te lassen in het werkproces, in plaats van alle werkzaamheden via het beeldscherm te laten verlopen.

Milieu

Organisaties zijn verantwoordelijk voor de impact van hun handelen op het milieu. Deze verantwoordelijkheid gaat volgens ISO 26000 verder dan voldoen aan de wet- en regelgeving. Organisaties zouden ernaar moeten streven zo min mogelijk negatieve effecten op het milieu te hebben. Ook als er geen volledige wetenschappelijke zekerheid is over de negatieve consequenties van bepaalde keuzes, zou men voorzichtig en terughoudend moeten zijn om geen onomkeerbare milieuschade te veroorzaken. Organisaties zouden daarom ook invulling moeten geven aan goed risicomanagement als het om milieukwesties gaat en ook zelf de kosten van milieuvervuiling voor hun rekening moeten nemen.

De kernvragen waarvoor men bij dit onderwerp komt te staan zijn:

1. Beschikt de organisatie over een beschreven milieubeleid? En is dit beleid gecertificeerd op basis van ISO 14001?
2. Is er in de organisatie een beleid om vervuiling actief aan te pakken? Hierbij moet gedacht worden aan watervervuiling, afvalbeheersing, omgang met giftige en schadelijke chemicaliën, uitstoot van vervuilende stoffen in de lucht en andere identificeerbare vormen van vervuiling.
3. Is er in de organisatie een beleid gericht op duurzaam gebruik van grondstoffen? Daarbij gaat het om efficiënt gebruik van energie, actief waterbeheer en efficiënt gebruik van materialen.
4. Is er in de organisatie een beleid gericht op duurzame inkoop van middelen en grondstoffen? Denk daarbij aan gebruik van papier met het FSC-label, inkoop van elektronische apparatuur met het Energy Star-keurmerk en selectie van leveranciers op basis van hun CO₂-footprint.
5. Is er in de organisatie een beleid gericht op de reductie van CO₂-uitstoot?

De IT kan op het milieuvlak een grote bijdrage leveren. Aan de ene kant is de IT wereldwijd verantwoordelijk voor ruim 2 procent van de CO₂-uitstoot. En de verwachting is dat dit percentage vanwege de groei van de IT-sector nog verder zal stijgen. Hiermee is de bijdrage die de IT-sector

levert aan het broeikas effect te vergelijken met die van de luchtvaart. Tevens veroorzaakt de korte levenscyclus van IT-systemen veel afval met de nodige schadelijke stoffen. Aan de andere kant kan de IT een waardevolle bijdrage leveren door de ontwikkeling van informatiesystemen waardoor efficiënter en milieuvriendelijker gewerkt kan worden. Bij het gebruik van IT zijn diverse mogelijkheden voorhanden om vervuiling terug te dringen en energie te besparen:

- Het energiegebruik van pc's, notebooks en printers is vaak nodeloos hoog. De power-managementinstelling van pc's is over het algemeen ingesteld op gebruikersgemak en niet op energiebesparing. Een zuiniger instelling kan al snel leiden tot een kostenbesparing die per pc per jaar in de tientallen euro's kan lopen. Verder zijn er ook aan de gedragskant verbeteringen mogelijk. Veel gebruikers laten aan het einde van de dag hun monitor of zelfs de pc aanstaan, waardoor volledig nutteloos stroom verbruikt wordt.
- Tweezijdig printen dan wel de introductie van e-readers om het printen van met name dikke pdf-rapporten terug te dringen en alleen gebruik te maken van energie-efficiënte apparatuur met een Green Star-label.
- In veel datacenters is meer dan 60 procent van de benodigde energie nodig voor het koelen van de apparatuur. De Green Grid-organisatie⁴ heeft twee indicatoren ontwikkeld om aan te geven hoe efficiënt het energieverbruik in een datacenter is:
 - o Power Usage Effectiveness (PUE): het totale elektriciteitsverbruik van het datacenter gedeeld door het elektriciteitsverbruik van de IT-apparatuur;
 - o Data Center Infrastructure Efficiency: $1 / PUE$. Tevens is op initiatief van de Europese Unie een hele set richtlijnen en best practices op het gebied van energiebesparing voor datacenters ontwikkeld.⁵
- Efficiënter gebruik van servers en opslagcapaciteit door gebruik te maken van virtualisatietechnieken, SaaS en cloud computing.
- Tijdens het ontwikkelen van programmatuur weer meer aandacht geven aan een efficiëntere opslag van gegevens.

- Alleen gebruikmaken van hardware die gemakkelijk uitgebreid kan worden.
- Een meer lean en mean informatievoorziening ontwikkelen. Om een organisatie te voorzien van de informatie die nodig is om op een vaak extreem groot aantal performance-indicatoren te kunnen sturen, worden regelmatig, soms zelfs dagelijks, enorme bestanden (terabytes, petabytes) extra aangemaakt om die vervolgens met business-intelligencesoftware te analyseren. Buiten het feit dat die informatiebehoefte vaak maar zeer ten dele bestaat en dat meestal maar weinig mensen nog weten waarom zoveel gegevens steeds weer gekopieerd moeten worden, legt deze manier van handelen een extreme hoeveelheid beslag op de IT: processing, netwerk, opslag et cetera. En daarmee wordt ook veel meer energie verbruikt dan strikt noodzakelijk is.⁶
- Systemen ontwikkelen en ter beschikking stellen waardoor minder hoeft te worden gereisd. Hierbij kan worden gedacht aan het faciliteren van samenwerken via internet (collaborationprogramma's) en teleconferencing.
- Introductie van het nieuwe werken,⁷ waardoor niet alleen minder gereisd hoeft te worden, maar ook kantoorruimte flexibeler kan worden gebruikt.
- Vanuit een levenscyclusgedachte nieuwe IT-systemen ontwikkelen waarbij in de ontwerpfase goed wordt geanalyseerd hoe in de gebruiks- en afvoerfase de negatieve consequenties voor het milieu kunnen worden geminimaliseerd.

4. Zie www.thegreen-grid.org.
5. De Code of Conduct on Data Centres Energy Efficiency (European Commission, 2008).
6. Dit punt is ontleend aan een column van Steven van 't Veld (2009).
7. Het nieuwe werken is een combinatie van thuiswerkfaciliteiten, flexibele werkplekken en mogelijkheden om virtueel samen te werken onafhankelijk van tijd en plaats.

»De klantorganisatie moet zelf aangeven aan welke vereisten de IT moet voldoen«

Eerlijk zakendoen

Dit kernonderwerp gaat onder andere over eerlijke concurrentie, sociaal verantwoord gedrag en het tegengaan van corruptie in de keten met andere organisaties. Politieke betrokkenheid moet op een verantwoorde manier vorm krijgen, dus zonder manipulatie, intimidatie of bedreiging. Ook bij inkoop moet worden gelet op toepassing van de mvo-principes. Dit kan bijvoorbeeld door in de keten voordelen en kosten te delen en andere organisaties in de keten te ondersteunen bij het verhogen van het mvo-bewustzijn.

De kernvragen bij dit onderwerp zijn:

1. Promoot de organisatie duurzaamheid en maatschappelijke verantwoordelijkheid binnen de eigen invloedssfeer (inkoop- en distributieketen, de eigen branche)?
2. Is er binnen de organisatie aandacht voor het thema 'eerlijk zakendoen' (fair trade)? Hierbij kan worden gedacht aan onderwerpen als corruptie, kartelvorming en misbruik van een dominante marktpositie.
3. Heeft de organisatie een beleid en werkwijzen geïmplementeerd die bevorderen dat er respect is voor eigendomsrechten en dat er geen inbreuk wordt gemaakt op de eigendomsrechten van anderen?

Met name het laatste punt is voor veel IT-organisaties direct relevant gezien het veelvuldig voorkomen van ongeautoriseerde en illegale software in organisaties. De IT-organisatie kan hier zelf een voorbeeldrol in vervullen door voorlichting, heldere richtlijnen en controle richting eindgebruikers.

Consumentenbelangen

Het onderwerp consumentenbelangen behandelt de verantwoordelijkheden die een organisatie heeft naar haar klanten. Hier worden met klanten de consumenten bedoeld, terwijl het bij eerlijk zakendoen ging over de commerciële relaties. Het betreft onder meer het hanteren van eerlijke en volledige marketinginformatie, beschermen van gezondheid en veiligheid van klanten (bijvoorbeeld door recallacties), duurzame consumptie, klantenservice en klachtoplossing, bescherming van persoonsgegevens, toegang tot essentiële diensten (zoals elektriciteit, gas en water) en opleiding van en voorlichting aan de consument.

De kernvragen waarvoor men bij dit onderwerp komt te staan zijn:

1. Is er binnen de organisatie aandacht voor de thema's 'goede en eerlijke voorlichting aan de klanten (eindgebruikers)' en 'gezondheid en veiligheid van de producten'?
2. Stelt de organisatie zich ten doel om een bijdrage te leveren aan duurzame consumptie? Daarbij kan worden gedacht aan het terugdringen van negatieve effecten op de gezondheid of de omgeving zoals verspilling en vervuiling, het ontwerpen van producten en verpakkingen die kunnen worden hergebruikt, gerepareerd of gerecycled en het gebruik van herkenbare en onafhankelijke ecolabelschema's.

Vanuit de IT gezien vertaalt dit zich in de eerste plaats in de vraag hoe je omgaat met je eindgebruikers, oftewel met degenen die met jouw producten en diensten werken, maar ook hoe de IT-producten kunnen bijdragen aan betere voorlichting aan de consument (de klant van de klant van de IT). Hierbij kan worden gedacht aan zaken als:

- goede helpdeskondersteuning aan degenen die binnen de klantorganisatie met de applicaties werken, in combinatie met simpele autorisatieprocedures;
- zorgen dat er goede kennissystemen komen voor klantenserviceondersteuning door de klantorganisatie aan de consument;
- schone productie van IT-middelen (hardware en toebehoren);
- meer aandacht voor recyclebaarheid en hergebruik van hardware;
- goede opleidingsdocumentatie en gebruikershandleidingen bij standaardpakketten;
- heldere en transparante offertes;
- maken van producten met goede gebruikersinterfaces (zowel software als hardware);
- duurzame consumptie, oftewel: pakketten en applicaties moeten lang mee kunnen en makkelijk kunnen worden geüpgraded;
- als er nieuwe besturingssystemen komen, moet dat niet automatisch leiden tot nieuwe toepassingsssoftware en ook niet tot nieuwe hardware, want dat leidt tot verspilling;
- betere service bij niet goed werkende hardware en software;
- in de software goede bescherming van persoonsgegevens mogelijk maken;
- systemen ontwikkelen die voldoende bescherming bieden tegen fraude en hackers.

Hier ligt ook een grote verantwoordelijkheid bij de (klant)organisatie zelf: zij moet uiteraard aangeven aan welke vereisten de IT moet voldoen, bijvoorbeeld op het gebied van gebruikersgemak, fraudebestendigheid en beveiliging van persoonsgegevens. Dit betekent dus dat businessinformatiemanagement (het nieuwe begrip voor functioneel beheer inclusief informatiemanagement) een nog belangrijkere rol krijgt in de totale informatievoorziening.

Betrokkenheid bij de lokale gemeenschap en de ontwikkeling daarvan

Lokale gemeenschappen moeten mee kunnen profiteren van activiteiten in hun regio, bijvoor-

beeld doordat er banen worden geschapen, opleidingen worden verzorgd en deel wordt genomen aan gezondheidscampagnes. Hiermee kan worden bijgedragen aan de sociale en culturele ontwikkeling van de regio.

De kernvragen bij dit onderwerp zijn:

1. Steunt de organisatie financieel of materieel lokale projecten en initiatieven?
2. Stelt de organisatie kennis en vaardigheden van haar medewerkers ter beschikking van maatschappelijke projecten of activiteiten (bijvoorbeeld door medewerkers de gelegenheid te bieden zich binnen werktijd voor deze activiteiten of projecten in te zetten)?

Voor IT-organisaties kan hierbij worden gedacht aan het volgende:

- medewerkers de gelegenheid bieden zich binnen werktijd voor vrijwilligersactiviteiten of -projecten in te zetten;
- stage- en scholingstrajecten voor jongeren en ouderen;
- ter beschikking stellen van 'verouderde' pc's aan scholen en andere non-profitorganisaties.

Conclusie

Maatschappelijk verantwoord ondernemen heeft de laatste paar jaar steeds meer belangstelling gekregen. De aandacht hiervoor zal de komende jaren alleen maar groeien, mede door het ontstaan van wet- en regelgeving waar organisaties aan moeten voldoen. Hierdoor wordt ook de bijdrage die vanuit IT-organisaties kan worden geleverd aan het mvo-beleid van hun klantorganisaties belangrijker. De norm ISO 26000, 'Guidance on social responsibility', geeft door middel van een beschrijving van de kernprincipes en kernonderwerpen praktische richtlijnen om invulling te geven aan maatschappelijke verantwoordelijkheid. In dit artikel is voor alle onderwerpen uit de norm aangegeven hoe IT de van haar gevraagde bijdrage kan leveren. Hiervoor zijn er meer mogelijkheden dan alleen maar het verlagen van het energiegebruik van de data-centra. Ook het beleid ten aanzien van offshoring, slim programmeren, klantgerichte en gemakkelijk uitbreidbare applicaties, efficiënte en effectieve

gegevensopslag en voorkómen van onbedoeld gebruik van de applicaties is belangrijk.

IT heeft uiteraard haar eigen verantwoordelijkheid in het maatschappelijk verantwoord opereren; anderzijds is het belangrijk dat de klantorganisatie aangeeft aan welke eisen software, hardware en dienstverlening moeten voldoen om aan te sluiten bij het mvo-beleid van de organisatie. Mvo is dus ook voor businessinformatiemanagement is grote uitdaging.

Opmerkingen en suggesties met betrekking tot dit onderwerp zijn van harte welkom via rene.visser@rendabelgroen.nl.

Literatuur

- Bergenhengouwen, L. (2008). Wat komt er te staan in ISO 26000? *KAM Nieuwsbrief* 1/2008, www2.nen.nl/cmsprod/groups/public/documents/bestand/255313.pdf.
- European Commission (2008). Code of Conduct on Data Centres Energy Efficiency, <http://re.jrc.ec.europa.eu/energyefficiency/pdf/CoC%20data%20centres%20nov2008/CoC%20DC%20v%201.0%20FINAL.pdf>.
- International Organization for Standardization (2009). Draft international standard ISO/DIS 26000, 'Guidance on social responsibility'.
- Veld, S. van 't (2009). Van groene ICT naar een groene informatievoorziening. *Computable*, 25 september 2009, www.computable.nl/artikel/ict_topics/infrastructuur/3077047/2379248/van-groene-ict-naar-een-groene-informatievoorziening.html#ixzz0eTWdfsKX.
- World Commission on Environment and Development (1987). *Our Common Future*.

Drs. René Visser

is mvo-consultant en mede-eigenaar van Rendabel Groen, adviesbureau voor maatschappelijk verantwoord ondernemen. E-mail: rene.visser@rendabelgroen.nl.

Dr. Machteld Meijer

is zelfstandig expert-consultant en trainer op het gebied van applicatiemanagement en businessinformatiemanagement. E-mail: machteld.meijer@maise.nl.